

Το απεριγράπτα τραγικό συμβάν στην Γαλλία, μια χώρα με δημοκρατική παράδοση, πρέπει να μας προβληματίσει όλους. Πέρα από την έκφραση της λύπης και των συλλυπητηρίων μας προς τους συγγενείς των θυμάτων, την εβραϊκή κοινότητα αλλά και τον γαλλικό λαό, οφείλουμε να σκεφθούμε τι κάνουμε εμείς, τι κάνει ο καθένας από εμάς ώστε να αποτρέψουμε τέτοιου είδους αποτρόπαιες πράξεις. Καμία χώρα, κανένας λαός δεν είναι φύσει απρόσβλητος από τον ρατσισμό, τον αντισημιτισμό και κάθε άλλου τέτοιου είδους παραλογισμό. Πριν τον φυσικό αυτουργό, υπάρχουν οι ηθικοί αυτουργοί. Αν οι πρώτοι πολλές φορές αποδεικνύονται παράφρονες, οι δεύτεροι γνωρίζουν πολύ καλά τι κάνουν, γι' αυτό και ενσυνείδητα οπλίζουν τα χέρια άλλων ώστε οι ίδιοι να συνεχίσουν το μισάνθρωπο έργο τους. Παραπληροφόρηση, συκοφαντίες, αισχρά ψεύδη, βιβλία μισαλλόδοξα που παριστάνουν τις πηγές γνώσεις, θρησκευτικοί ηγέτες που μιλούν για την απόρριψη και όχι τον σεβασμό του Άλλου, προσφέρουν γόνιμο έδαφος για να ανθίσει το μίσος. Και το μίσος, τελικά, οδηγεί στη βία. Πολλοί πιστεύουν ότι η πατρίδα μας δεν διατρέχει έναν τέτοιο κίνδυνο καθώς, πράγματι, τέτοιες φωνές είναι μια ακραία μειοψηφία που δεν εκφράζει ούτε κατ' ελάχιστο τον ελληνικό λαό. Το 1999, όμως, η Ελλάδα είχε ζήσει μια παρόμοια τραγωδία με θύματα μετανάστες από χώρες της Αφρικής. Φθάνει ένας παράφρονας εμπνεόμενος από τέτοια κηρύγματα σε μια εποχή κρίσης για να βυθίσει μια χώρα σ' έναν κύκλο ρατσιστικής ή θρησκευτικής βίας.

Για το Δελτίο Τύπου πατήστε [εδώ](#)